

МЕЂУ НАМА

Редакција задржава право на скраћење и опрему свих објављених прилога. Рукописи се не враћају. Текстове шаљите на адресу: ПОЛИТИКА (Међу нама) Трг Политика 1 11103 Београд или електронским путем на адресу: medjunama@politika.rs

Примена интернета у одбрани од НАТО агресије

Наша земља је пре, а и за време агресије, била суочена са страховитом медијском кампањом која је имала циљ да обезбеди подршку за напад на СРЈ и да оправда агресију. Западни штампани и електронски медији обилovali су лажним вестима и пропагандом против СРЈ и српског народа. Требало је на то све реаговати правовремено, поузданим вестима, аутентичним документима и фотографијама.

Савезна Република Југославија је од 1992. до 1995. године имала ембарго Савета безбедности УН на набавку информатичке опреме и забрану коришћења интернета, што се свакако одразило на ниво припремљености. Ипак, захваљујући стручности и испољеном ентузијазму и патриотизму, информатичари су, користећи постојећу инфраструктуру, пружили значајан отпор НАТО агресији. Свакодневно су у савезним органима прикупљани подаци о бомбардовању и ефектима деловања НАТО авијације на грађане, цивилне објекте и еколошке последице. Вести и фотографије објављивани су преко сајта савезне владе, сајтова других савезних органа и класичних медија. На сајту су се налазили и линкови који су водили до 25 локација на енглеском језику, на којима су могле да се виде слике и прочитају чињенице о НАТО агресији на СРЈ.

Савезни завод за информатику био је измештен на резервну локацију, и по одлуци савезне владе координирао је активности свих домаћих веб провајдера. Већ после првих дана рата, Савезни за-

вод за информатику сачинио је листу са око 1.200 имејл адреса председника влада, чланова Савета безбедности УН, министара, народних посланика и публициста којима су свакодневно слате кратке вести и фотографије о жртвама, разореним цивилним објектима, причињеним штетама и еколошким последицама. Такође, Завод је преко интернета упутио апел свим информатичарима у свету да се укључе у ширење истине о агресији на СРЈ и предложе прекид бомбардовања и мирно решавање косовског проблема.

Већина домаћих приватних веб сајтова је за своје кориснике свакодневно прикупљала и објављивала вести о НАТО бомбардовању на српском, енглеском и још неким језицима. Неколико хиљада, претежно младих, појединачно или у посебно формираним групама, организовало је даноноћни рад на прикупљању и слању информација и фотографија преко интернета о последицама бомбардовања. Покренуто је око сто нових сајтова, основан је и сајт за контактирање између корисника у СРЈ и у свету, што је помогло бржој размени информација, посебно докумената, фотографија и филмских записа. САД су у априлу 1999. године покренуле иницијативу да се СРЈ искључи са интернета, али је већина земаља у свету била против.

Укупно гледано, у погледу сајбер ратовања, од 24. марта до 9. јуна 1999. наша земља није поражена, интензивно и квалитетно је деловала преко интернета, сачувала је скоро све ИТ ресурсе и допринела објективном информисању у земљи и свету. Сада, после 20 година, опасности од сајбер ратовања и

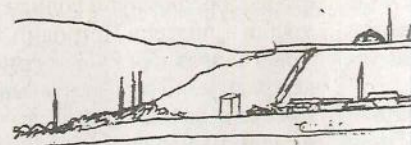
потребе да се на сајбер нападе одговори неупоредиво су веће. Али, сада у Србији 72,9 одсто грађана поседује интернет прикључак и то је значајан потенцијал за информисање у свакодневном животу, али и ванредним ситуацијама. Било би добро да, полазећи од наших искустава и садашњих неупоредиво већих ресурса, Србија буде много активнија у ширењу истине о ономе што се догађало и шта се сада збива око Косова, да буде припремљена да се добро одупре потенцијалним сајбер нападима у мирнодопским околностима, и посебно спремна за реаговање у ратним условима.

Никола Марковић,
директор Савезног завода
за информатику у време
НАТО агресије

Андерсенов поглед на Београдску тврђаву

Мој отац Стеван Мајсторовић посетио је 1972. године Музеј Ханса Кристијана Андерсена у Одензеу. Делове Андерсеновог путописа по Србији из 1838. године превео је и објавио, заједно са цртежом који шаљем уз овај текст, у недељнику „Нин“ 1973. године.

„Посетио сам Андерсенов музеј руковођен жељом да пронађем путопис 'Песников базар', као и да утврдим шта се

Андерсенова скица Београдске тврђаве